

Bilag 32 a.

Norsk Lov om Tillæg til og Forandring i Loven om Boligforholdene av 12. Juli 1918.

Vi H a a k o n, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 juli 1919 sålydende:

I.

§ 1.

Når et kommunestyre fatter beslutning om kommunal regulering av husleie overensstemmende med lov om boligforholdene av 12 juli 1918, kap. I, kan det videre beslutte, at leilighet eller rum, som omfattes av reguleringen, og som hittil har været brukt til hotell eller pensjonat, ikke må tas i bruk til beboelse av annen art uten husleienevndens samtykke.

Ved avgjørelsen av, om samtykke skal meddeles, skal nevnden ta særlig hensyn til den forverrelse av pensjonat- og hotellforholdene i kommunen, som bruk som nevnt vil medføre.

§ 2.

Den, som overtrer forbud, som er hjemlet i denne lov (§ 1, jfr. § 3, siste punktum), eller medvirker hertil, straffes som fastsatt i § 15 i lov om boligforholdene av 12 juli 1918.

Også forøvrig finner bestemmelsene i boliglovens kap. I tilsvarende anvendelse.

§ 3.

§§ 1 og 2 i denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid opheves den provisoriske anordning av 20 desember 1918 om forbud mot bruk av hotell eller pensjonat til beboelse av annen art. Forbud, som i henhold til anordningen gjelder i en kommune ved lovens ikrafttreden, blir stående ved makt, uten at hertil kreves særskilt beslutning av kommunestyret.

II.

§ 11 i nevnte lov skal lyde:

Husleienevndens avgjørelse etter denne lov kan såvel av utleieren som leieboeren innankes for en ankenevnd (§ 12) til prøvelse.

Anken, som har opsettende virkning, må skje skriftlig innen fjorten dager, etterat meddelelsen om nevndens beslutning er mottat. Anken fremsettes for husleienevndens formann, der — såfremt ikke nevnden avhjelper det påankede forhold i henhold til § 6, 5te ledd — snarest mulig oversender saken til ankenevnden med de nødvendige dokumenter og opplysninger.

På behandlingen i ankenevnden finner bestemmelsene i §§ 5 og 6 tilsvarende anvendelse.

Angår anken regulering av husleie, kan ankenevnden avvise ankenn, såfremt den finner, at saken angår en ubetydelig økonomisk interesse.